

USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců JUDr. Radimy Gregorové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci žalobce: **Česká republika – Česká obchodní inspekce**, se sídlem Praha 2, Štěpánská 15, zastoupeného JUDr. Jaroslavem Bursíkem, advokátem, se sídlem Praha 2, Jugoslávská 29, proti žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**, se sídlem Brno, tř. Kpt. Jaroše 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 21. 6. 2010, č. j. ÚOHS-R176/2009/VZ-8943/2010/310/EKu, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě,

t a k t o :

Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě **s e z a m í t á**.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se včas podanou žalobou domáhá vydání rozsudku, kterým by bylo zrušeno rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 21. 6. 2010, č. j. ÚOHS-R176/2009/VZ-8943/2010/310/EKu, stejně jako jemu předcházející rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (žalovaného) ze dne 24. 11. 2009, č. j. ÚOHS-S166/2009-12658/2009/530/RKř, (pozn. soudu žalobce v žalobě uvádí nesprávné č. j. ÚOHS-S166/2009-12568/2010/530/RKř), a opravné usnesení žalovaného ze dne 26. 5. 2010, č. j. ÚOHS-S166/2009-7478/2010/530/RKř.

Citovaným rozhodnutím předseda žalovaného zamítl rozklad žalobce proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 11. 2009, kterým bylo podle § 118 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách (dále též „ZVZ“), rozhodnuto, že žalobce, jako zadavatel veřejné zakázky „Připojení ústředního inspektorátu České obchodní inspekce (dále jen „ČOI“) k Internetu a spojení poboček ČOI s ústředním inspektorátem pomocí VPN (nebo pronájemem okruhů)“ nedodržel postup stanovený v § 49 odst. 4 ZVZ, jelikož neumožnil prohlídku místa plnění a tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky. Vzhledem k tomu, že dosud nedošlo k uzavření smlouvy, bylo zadávací řízení zrušeno. Žalobci bylo rovněž uloženo uhradit náklady řízení ve výši 30 000,-Kč.

Současně se žalobou požádal žalobce o přiznání odkladného účinku svojí žalobě. Žalobce se domnívá, že by pro něho následky rozhodnutí předsedy žalovaného znamenaly nenahraditelnou újmu v podobě ztráty ekonomicky výhodné nabídky na plnění předmětu veřejné zakázky, dále v podobě zbytečných dalších nákladů na organizaci nového zadávacího řízení se stejnými riziky plynoucími z předpokládaných

dalších námitek podávaných soutěžiteli a v neposlední řadě v podobě ztráty 30 000,- Kč.

Podle § 73 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), nemá podání žaloby odkladný účinek, pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví jinak. Odst. 2 tohoto ustanovení umožňuje soudu přiznat žalobě odkladný účinek na návrh žalobce po vyjádření žalovaného, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu, přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

Podle § 73 odst. 3 s. ř. s. se přiznáním odkladného účinku pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí. Podle odst. 4 tohoto ustanovení může soud usnesení o přiznání odkladného účinku zrušit, ukáže-li se, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody, případně, že tyto důvody v mezidobí odpadly.

Přiznání odkladného účinku žalobě je institut zcela mimořádný, kterým je prolamována vykonatelnost napadeného rozhodnutí předtím, než je podrobena soudnímu přezkumu ve věci samé. Lze jej aplikovat pouze v mimořádných případech, kdy účastník řízení dostatečnými a hodnověrnými důkazy doloží, že by mu neprodleným výkonem hrozila nenahraditelná (závažná a velice těžko odčinitelná) újma, ovšem za předpokladu, že se přiznání odkladného účinku nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a nebude v rozporu s veřejným zájmem. Povinnost tvrdit a prokázat vznik nenahraditelné újmy při rozhodování o přiznání odkladného účinku stihá žalobce (viz usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 23.10.2003, sp. zn. 52 Ca 9/2003, publikované ve Sb. NSS pod č. 87/2004). Má-li mít žádost úspěch, musí žalobce tvrdit a doložit, v čem spatřuje nenahraditelnou újmu, tato musí být v příčinné souvislosti s nastalými účinky právní moci rozhodnutí, tj. s výkonem rozhodnutí či jinými právními následky z něj plynoucími.

Lze tedy uzavřít, že přiznání odkladného účinku žalobě je vázáno na kumulativní splnění tří zákonných předpokladů: první z předpokladů by byl splněn tehdy, pokud by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu, druhý z nich by byl splněn tehdy, pokud by se přiznání odkladného účinku nedotklo nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a třetí předpoklad je vázán na neexistenci rozporu s veřejným zájmem.

Soud se proto nejprve zabýval prvním ze shora uvedených předpokladů přiznání odkladného účinku žalobě, tj. otázkou nenahraditelnosti vzniklé újmy.

V daném případě žalobce nenahraditelnou újmu spatřuje ve ztrátě ekonomicky výhodné nabídky na plnění předmětu veřejné zakázky, v nutnosti vynaložit další náklady na organizaci nového zadávacího řízení a v povinnosti zaplatit 30 000,-Kč. Soud nezpochybnuje, že každou ze žalobcem zmíněných skutečností lze vnímat jako

určitou újmu, podle názoru soudu však žádná z nich (a ani všechny dohromady) nedosahuje intenzity nenahraditelnosti. Přitom právě požadovaná nenahraditelnost újmy je nezbytná k tomu, aby mohl být žalobě odkladný účinek přiznán. Žádná ze žalobcem zmíněných skutečností totiž nezpůsobuje újmu závažnou ani velice těžko odčinitelnou. Naopak újmu, která žalobci byla napadeným rozhodnutím způsobena, lze podle názoru soudu vždy nahradit. Její náhrada může být sice spojena s vyššími výdaji, nicméně pouhá skutečnost, že žalobce bude muset vynaložit větší objem peněžních prostředků, než předpokládal, případně, že mu mohou být způsobeny určité administrativní obtíže, není pro přiznání odkladného účinku dostačující.

Jak je již výše uvedeno, je to žalobce, kdo o přiznání odkladného účinku žalobě žádá a kdo je tak povinen nenahraditelnost újmy popsat a doložit. Této své povinnosti však žalobce nedostál, neboť nenahraditelnost újmy neobjasnil ani nedoložil.

Závěrem soud pouze dodává, že pokud by vždy v situaci, kdy ze správního rozhodnutí vyplývá pro účastníka povinnost k nějakému finančnímu plnění, přiznával žalobě odkladný účinek, zcela by popřel smysl soudního přezkumu správních rozhodnutí. Ten je totiž koncipován jako přezkum zákonnosti pravomocných a zásadně vykonatelných správních rozhodnutí.

V daném případě tedy soud neshledal splnění zákonného předpokladu nenahraditelnosti vzniklé újmy vyplývající z § 73 odst. 2 s.ř.s., a proto se již nezabýval dalšími dvěma zákonnými předpoklady pro přiznání odkladného účinku žalobě a návrh žalobce zamítl.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s.ř.s. a contrario).

V Brně dne 16. září 2010

JUDr. David Raus, Ph.D., v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Lucie Gazdová

